

UCHWAŁA NR XXXI/45/2026
RADY MIASTA WŁOCŁAWEK
z dnia 31 marca 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Pani .

Włocławek

na działalność Prezydenta Miasta

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153, 1436) i art. 229 pkt 3, art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691)

uchwała się, co następuje:

- § 1. Uznać skargę Pani . na działalność Prezydenta Miasta Włocławek za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu uchwały.
- § 2. Zobowiązać Przewodniczącą Rady Miasta Włocławek do udzielenia odpowiedzi stronie skarżącej i przekazania treści uchwały wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o treści art. 239 kpa.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca
Rady Miasta
Ewa Szczepańska

UZASADNIENIE

Podczas obrad w dniu 26 marca 2026 roku, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rozpatrzyła skargę Pani A.L. na działalność Prezydenta Miasta Włocławek.

Skarga dotyczy sposobu rozpatrzenia zgłoszenia naruszenia uchwały antysmogowej oraz zaniechania zastosowania instrumentów administracyjnych przez Prezydenta Miasta Włocławek.

Przedmiotem skargi są niewystarczające działania Prezydenta Miasta Włocławek związane ze zgłoszoną przez skarżącą eksploatacją bezklasowego kotła na paliwa stałe w budynku mieszkalnym przy ulicy Zajęcej we Włocławku. Pani A.L. zarzuca brak jednoznacznego rozstrzygnięcia organu, zaniechanie zastosowania decyzji administracyjnej, brak transparentności czynności kontrolnych i ustaleń w zakresie złożenia deklaracji przez właściciela do Centralnej Ewidencji Emisyjności Budynków (zwanego dalej CEEB) oraz brak współpracy z Powiatowym Inspektoratem Nadzoru Budowlanego we Włocławku.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zapoznała się z dokumentacją skargową, zawierającą wyjaśnienia Prezydenta z dnia 17 marca 2026 roku (data wpływu do Rady Miasta) i ustaliła co następuje:

Zgodnie z zapisem art. 379 ustawy Prawo ochrony środowiska, Prezydent Miasta Włocławek upoważnił pracowników Wydziału Środowiska oraz funkcjonariuszy Straży Miejskiej do kontroli przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska w zakresie objętym właściwością tych organów. Na podstawie udzielonych upoważnień prowadzone są kontrole palenisk domowych tzw. kontrole interwencyjne.

Należy podkreślić, że charakter decyzji: art. 363 § 1 p.o.ś. stanowi, że wójt, burmistrz lub prezydent miasta może (a nie „musi”) w drodze decyzji nakazać osobie fizycznej ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko. Artykuł 363 jest narzędziem administracyjnym, które organ stosuje, gdy stwierdzi, że zachodzi negatywne oddziaływanie, ale decyzja ta zależy od ustaleń faktycznych, a nie jest nakładana automatycznie przy każdym zgłoszeniu.

Z przedstawionej Komisji dokumentacji jasno wynika, iż po przeprowadzonej kontroli nieruchomości wskazanej przez osobę skarżącą, funkcjonariusze Straży Miejskiej zastosowali wobec właściciela pouczenie, zgodnie z art. 334 ustawy Prawo ochrony środowiska, które traktowane jest jako jeden ze środków oddziaływania wychowawczego. Artykuł 41 Kodeksu wykroczeń przewiduje możliwość zastosowania środków oddziaływania wychowawczego, do których zalicza się pouczenie, zwrócenie uwagi, ostrzeżenie.

Warto zauważyć, że nie każda kontrola pieca grzewczego musi zakończyć się mandatem lub skierowaniem wniosku o ukaranie do sądu. Jeśli strażnik stwierdzi uchybienia o mniejszej wadze, może ograniczyć się do pouczenia lub sporządzenia notatki, która posłuży jako dowód, że właściciel został poinformowany o konieczności wymiany urządzenia oraz o źródłach finansowania takiego przedsięwzięcia i można stwierdzić, iż taka sytuacja miała miejsce w analizowanym przypadku.

W niniejszej sprawie nie uznano natomiast za zasadne zastosowanie decyzji administracyjnej, o której mowa w art. 363 ustawy Prawo ochrony środowiska, gdyż przesłanką wydania decyzji na podstawie wskazanego artykułu jest stwierdzenie negatywnego oddziaływania na środowisko. Obowiązek ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko może być nakładany w sytuacji, kiedy stan negatywnego oddziaływania na środowisko ma charakter ciągły i trwa jakiś czas. Wszystko zależy jednak od wyników kontroli, między innymi od ustalenia, czy użytkownik pieca zignorował wcześniejsze pouczenia. Podczas przeprowadzonej kontroli nie stwierdzono naruszeń w zakresie spalania paliw w domowym piecu grzewczym. W przedmiotowej sprawie stwierdzono użytkowanie instalacji

bezklasowej, ale potwierdzono, że instalacja ta stanowi jedyne źródło ogrzewania w budynku mieszkalnym. Ponadto ustalono, iż kontrola wilgotności drewna opałowego została wykonana przy użyciu wilgotnościomierza drewna typu „HIT 3”. Urządzenie to posiada świadectwo wzorcowania wydane przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Miar w Krakowie. Należy zauważyć, że zgodnie z załączoną instrukcją obsługi wilgotnościomierze do drewna nie podlegają obowiązkowi legalizacji. Z czynności kontrolnych zostały sporządzone dwa protokoły, w tym z kontroli pomiaru wilgotności drewna. Zweryfikowano również, że właściciel kontrolowanej nieruchomości dokonał do Urzędu Miasta Włocławek zgłoszenia deklaracji źródeł ciepła i źródeł spalania paliw (zwanej też CEEB), o której mowa w art. 27 h ust. 1 ustawy o wspieraniu termomodernizacji i remontów.

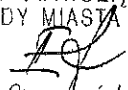
W omawianej sprawie nie dostrzeżono konieczności udziału Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego, gdyż zapisy ustawy Prawo budowlane nie odnoszą się wprost do użytkowania bezklasowego urządzenia grzewczego. Niemniej jednak, w celu rozwiania wszelkich wątpliwości, w tym sprawdzenia wymagań określonych w art. 66 ustawy Prawo budowlane wystąpiono do organu Nadzoru Budowlanego o zajęcie stanowiska w tej sprawie.

W świetle powyższych informacji, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji stwierdziła, iż nie ma dowodów, które mogłyby świadczyć o zasadności wniesionej skargi, gdyż nie dostrzeżono zaniechań w działaniach podejmowanych przez Prezydenta Miasta w przedmiotowej sprawie.

Dodatkowo wskazuje się, iż tryb ogólnoskargowy jest samodzielny, jednoinstancyjnym postępowaniem o charakterze uproszczonym, które kończy się czynnością materialno-techniczną, tj. zawiadomieniem o sposobie załatwienia skargi (por. postanowienie WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 8.07.2009 r., II SA/Go 423/09, LEX nr 625864). Uchwała rady gminy podjęta w trybie art. 229 pkt 3 k.p.a., która nie stanowi przepisów prawa miejscowego ani nie dotyczy zadań z zakresu administracji publicznej powierzanych gminie na podstawie art. 18 ust. 2 u.s.g. nie może być zaskarżona do sądu administracyjnego (tak postanowienie WSA w Łodzi z 17.12.2008 r., III SA/Łd 606/08, LEX nr 1074352).

W świetle powyższego, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zarekomendowała Radzie Miasta podjęcie uchwały w brzmieniu określonym w przedłożonym stanowisku.

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIASTA

Ewa Szczepańska